

וביותר י"ל דמחזיק איי לסלק לו כלל בקרקע דלא מקרי פסידא, כיון דאם יעלוהו חסיקים, אף אם יפון לו הקרקע צפרעון, כיון דאלי לקבל רק צאחריות יתי גבי פסידא זו, וכיון דצין כך וצין כך יתי לו פסידא לא מקרי צמקוס פסידא, ולדין לסלקן צווי, ולזה הולרכו למוקע קושייתם להפסקוס דומי לסלק לבעל חוב צכל וילי אף שלא צמקוס פסידא, וכונן.

אך וכי מצינו שאנו מודיעין דרך פלפול נעשה מעשה, ולדינא ל"ע והתמצאות מה שאלי כיום, היות חד כרעא אעגלה לנפוע לקיץ ווארשי לנפואי צבי ש"י, ואחס תשאו צעדי תפילה כי יסוצבי ד' לטלוסואז אס עוד תלרכו אל הדבר תודיעו ואתייצב צדכר צליי, ידידכס ד"ש.

עקיבא גינו מא"ש

סימן קמט

לידידי חביבי האב"ד דק"ק מעזיזחד הרב רבי יצחק גי'

מה דפשיטא ליה לרומי לחייז אה ר' יעקב מו"ש צט"ע (ס"י ע"ט ק"א) דכל האומר לא לויח כאומר לא פרעתי דמי.

לדידי וצביא עוצא, ומסי' לנעיד כראה צאס העדים אומרים רק ראינו שנתן לו ועוד צפרעון חוב, ולא ראינו ההלוואה, וזה לא אמרינן כיון דאומרים דפרע, ומיילא מוכח דלוח, והוי כללו אומרים דלוח ופרע, דכיון דלא כודע עדות דהלוואה רק מוכח מעשה הפרעון, איכא אס כאמר דמאמינים לו דלא פרע ומסלקין עדותן שזי ליכא עדים על ההלוואה, ודוקא כשעדים מעידים לזה ופרע, וזה אמרינן דעל עדות הפרעון הוא נאמן לגבי עצמו, ומסלקין עדותן דפרע, ועדותן שניה לא כסתלק דהא צלא עדות דפרעון י"ט עדים דלוח, כן נראה לעב"ד.

והנה צמולא כח"י צנאומות כבי תרי, והוא ענין מו"ק ואח"כ תחקים ומציא עדים שפרע, לכאורה הי' נראה דלא מקרי הומוק כפרן, כיון דלא הי' יכול לוור פרוע, דהא י"ט צו לאומות, להסבצרים דצנאומות כבי תרי, אף צ"ט לו ונו צנוק הנאומות לא ומהני, [ע"י פתי"ס פ"א ס"ק ה'] ודוקא היכי דהי' יכול לטעון פרוע דהי' נאמן וזה, וזה אמרינן מדלא ענין הכי ואמר לא לויח כאומר ל"ט דמי.

ויש ללמוד כן מדברי הכ"י פ"ק דצ"מ (ד"ק ס"צ) דמי שיש לו מלוה אלל חצירו רשאי לתפוס ומצדו כנגדו ואינו כן צפקדון, דלמא ההיא פקדון אתריס וליח לי גבי חצירה כלום, ומינה אי טעין הנפקד להד"ס רשאי המפקד לתפוס משכנגדו, ואין לחוש דלמא אתריס, דהא אמרינן בעוצדא דההוא רע"י דשכנגדו נשבע וטועל, ואנאי ריחוש דלמא נאכסא, אלא ש"מ דכל האומר לא לויח כאומר ל"ט, מדלא פער נפשיה צקוסטא, עכ"ל, ומשמע דהטעם רק מדעיותו למפער נפשיה, אצל היכי דלא וילי פער נפשיה משבועה לא אמרינן כאומר ל"ט.

ואין להציא ראה לכתור מדינא דטעון על שטר להדי"מ ונתקיימו הסתומים דהומוק כפרן (ע"י ס"י פ"ב וע"י סמ"ע) דאפילו עידי פערעון לא ומהי, הכי אף צשטר אמרינן

מע"י, גם צבי ש"י זרע צרכי ד' תומ ונתנחמיה צה אחרי אומות ז"ל, ייראהו יכדוהו כאלו היא הרה אחרס גם ילדחם צאין הפרע, תמנו ידידו, כנאלת אצמכדו, ד"ש: עקיבא

סימן קמח

לידידי הרבנים המבוררים בתי אבות דינים הנועדים בקיק נאריגען

המשפט אשר חללתם צא לידי, ומלאחי הדברים ככוחים, יפה דנתם, יפה הוריתם, ועכ"ז צל אכל מלא ומשאלותיכם לחתום שו"י לקיים דצריכס ונחמה שא"י מוספק ציקוד אחר שדנתם עליו, והוא מו"ש צשלקן ענדן מוה"מ (ס"י רכ"י ס"ב) ראצון שמוכר שדה לשמועון שלא צאחריות וכו', אחריות דעלמו קבל.

ואני נצוד לפי שעה אס צסדה גזולה שפוליא הנגזל מיד המוכר הראשון, אס יסכיל לחזור על המוכר לו, ואופן ספק למ"ש הכ"י פ"ק דצ"מ (ד"ק ס"ח ע"א) והוי יודע דג' מיר אחריות הם וכו' ע"י"ש, ומצולא דאחריות דצנ"ח מקרי אחריות דו"ח, ואחריות דגזולה מקרי אחריות דעלמא, והסבצרה דהצנ"ח עדיק ומכו כיון דצעל הקרקע ומעוצד לו, אצל בגזילה אין הנגזל מוכח ומכו דהנגזל, אלא צכל מוקוס שמואל שנו כועל, איכא י"ל דוקא צצנ"ח אמרינן אחריות דעלמו קיבל ראצון כיון דהצנ"ח עורק ומכו דראצון אינו צדין שישזור על שמועון לגבות, אצל בגזולה כה"י דאיו עורק מכו ראצון הוי כאחריות דעלמא, וכעין דאמרינן צעל חוב דיעקב צבעל חוב דעלמא דמי, הכי כמי י"ל בגזולה הוי תמיד כמו מעלמא.

והנה צתוס צצ"מ (ד"ק י"ד ע"א) ד"ה עד שלא החזיק וכו') וא"ת כשהחזיק צה אנואי אינו יכול לחזור ליומא ליה שקיל ארעך צווי, לפי' המופרשים דאפילו אית ליה זו"י וילי לסלק לצנ"ח צשאר וילי כ"י, ולכאורה תמוה, דהא זהו קש"י לכ"י, דאף להסבצרים דלצנ"ח לדין לסלק צווי, הא מ"מ צמקוס פסידא מוכח דכיוול לסלק צוילי אומרי, כדאוכיחו תוס' כחצות, (ד"ק ל"ב ד"ה אי פקח וכו'), והר"ש"ס סס דמה, כיון דהחוב צא מוכח אורח קרקע יכול לסלק לו צצקע זו, איכא עכ"פ זהו מוכח דאחריות קרקע יכול לסלק צמקוס פסידא, איכא הכא ג"כ יוכל לסלק ליה צאחרות קרקע, דהיי דאחריות ללישכא צתרא ליכא קושיא כ"י, ד"ל דלא מקרי פסידא כיון דאס יעול מומי יחזור על המוכר, אצל מ"מ עכ"פ לליק צשלא צאחריות ודאי יקשה, דהא הוי צמקוס פסידא, ואיכא לכל השערות יקשה, ליומא ליה שקיל ארעך צווד.

ולזה מוכח לכאורה כפי ל"ד הכ"ל דגזולה מלי ראצון לחזור על שמועון, ואיכא לליק שלא צאחריות ליכא קשיא כלל דפשיטא שיקול ראצון לוור אס תמן לי קרקע צפרעון לא אקבל רק צאחריות, ואס יעלו העוררים אחרז עליך מדין אחריות, כי אינו מוכחינן לך שלא צאחריות, ואח"כ נחה לי הקרקע צאחריות, וזהו עיקר החילוק דעד שלא סחיק חור שמועון מווקח, ובהחזיק אינו לחזור רק ליתן לו צפרעון צאחריות, ויכול לצא לידי פסידא אס יעלוהו חסיקים.